Euroopan parlamentti
2014-2019

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

P8_TA(2015)0268

Pääomamarkkinaunionin muodostaminen

Euroopan parlamentin päätöslauselma 9. heinäkuuta 2015 pääomamarkkinaunionin muodostamisesta (2015/2634(RSP))

Euroopan parlamentti, joka

– ottaa huomioon 18. helmikuuta 2015 annetun komission vihreän kirjan pääomamarkkinaunionin muodostamisesta (COM(2015)0063),

– ottaa huomioon 15. toukokuuta 2014 annetun komission tiedonannon ”Euroopan finanssialan uudistus” (COM(2014)0279),

– ottaa huomioon 11. maaliskuuta 2014 antamansa päätöslauselman Euroopan finanssivalvojien järjestelmän (EFVJ) tarkistamisesta[1],

– ottaa huomioon komission tarkastelukertomukset Euroopan valvontaviranomaisten ja Euroopan finanssivalvojien järjestelmän (EFVJ) toiminnasta (COM(2014)0509) ja Euroopan järjestelmäriskikomiteasta (EJRK) (COM(2014)0508),

– ottaa huomioon 27. maaliskuuta 2014 annetun komission tiedonannon Euroopan talouden pitkäaikaisesta rahoituksesta (COM(2014)0168),

– ottaa huomioon 26. helmikuuta 2014 antamansa päätöslauselman Euroopan talouden pitkäaikaisesta rahoituksesta[2],

– ottaa huomioon 26. marraskuuta 2014 annetun komission tiedonannon ”Euroopan investointiohjelma” (COM(2014)0903),

– ottaa huomioon komissiolle esitetyn kysymyksen pääomamarkkinaunionin muodostamista käsittelevästä vihreästä kirjasta (O-000075/2015 – B8-0564/2015),

– ottaa huomioon työjärjestyksen 128 artiklan 5 kohdan ja 123 artiklan 2 kohdan,

A. panee merkille, että Euroopan parlamentti korosti 26. helmikuuta 2014 antamassaan päätöslauselmassa Euroopan talouden pitkäaikaisesta rahoituksesta tarvetta ”parantaa

---

[1] Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2014)0202.
[2] Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2014)0161.

pääsyä pääomamarkkinoille uusilla rahoituslähteillä” ja totesi samassa yhteydessä, että ”liikepankit ovat todennäköisesti vastaisuudessakin rahoituksen pääasiallinen lähde ja että EU:n on otettava käyttöön uusia lähteitä täydentämään vakiintuneita mekanismeja ja kuromaan kiinni rahoitusvajetta varmistaen samalla asianmukaisen sääntely- ja valvontakehyksen, joka on sovitettu reaalitalouden tarpeisiin”;

B. ottaa huomioon, että 27. maaliskuuta 2014 annetussa komission tiedonannossa Euroopan talouden pitkäaikaisesta rahoituksesta tarkasteltiin mahdollisuuksia toteuttaa konkreettisia toimia rahoituslähteiden monipuolistamiseksi, Euroopan pääomamarkkinoiden kehittämiseksi ja etenkin pk-yritysten rahoituksensaantimahdollisuuksien parantamiseksi esimerkiksi osakemarkkinoiden ja yritysten joukkolainamarkkinoiden, yksinkertaisen ja avoimen arvopaperistamisen, katettujen joukkolainojen ja suunnatun osakeannin aloilla;

C. ottaa huomioon, että komission puheenjohtajan Jean Claude Junckerin mukaan komission tärkein strateginen prioriteetti on lisätä EU:n kilpailukykyä ja käynnistää työpaikkojen luomista tukevia investointeja;

D. toteaa pääomamarkkinoiden riittämättömän sääntelyn ja valvonnan vaikuttaneen merkittävästi rahoituskriisin puhkeamiseen; huomauttaa, että uusissa ehdotuksissa etenkin arvopaperistamisesta on otettava tämä seikka asianmukaisesti huomioon;

E. ottaa huomioon, että EU:n toimielimet ovat antaneet rahoituskriisin johdosta useita säädöksiä, joilla pyritään estämään kriisin toistuminen ja luomaan rahoitusvakaa toimintaympäristö, jota aidosti kestävä kasvu edellyttää; toteaa, että tätä lainsäädäntöä on pidettävä kehyksenä, jossa pääomamarkkinaunioni voidaan muodostaa, eikä esteenä sille;

F. ottaa huomioon, että pääomamarkkinoiden pirstoutumisen vähentäminen saattaisi alentaa pääomakustannuksia ja parantaa pääoman kohdentamista ja näin tukea yritysten, eritoten pk-yritysten, kasvua sekä työpaikkojen luomista EU:ssa;

G. ottaa huomioon, että useat EU:n toimielimet ja yksityinen sektori ovat kehittämässä ratkaisuja tai suosituksia pääomamarkkinoiden kehittämiseksi edelleen esimerkiksi yksinkertaisen ja avoimen arvopaperistamisen, suunnatun osakeannin, oman pääoman ehtoisen rahoituksen, EU:n katettujen joukkolainojen ja listautumisantien aloilla;

H. katsoo, että aiempia sääntelypyrkimyksiä (vakavaraisuusdirektiivi, rahoitusmarkkinadirektiivi MIFID II ja rahoitusmarkkina-asetus MIFIR) on täydennettävä ja kehitettävä edelleen pääomamarkkinaunionissa;

Taloudellinen tausta

1. panee merkille, että reaalitalouteen tehtävien investointien suhteellinen osuus on Euroopassa vähentynyt jo usean vuosikymmenen ajan, vaikka Euroopan ja maailman finanssialan koko on samaan aikaan kasvanut huomattavasti; huomauttaa, että reaalitalous on yhä erittäin riippuvainen pankeista, minkä vuoksi pankkien luotonannon tiukentaminen tuntuu herkästi taloudessa;

2. panee merkille, että finanssialan romahduksesta seuranneen kriisin alusta alkaen on toteutettu laajamittaisia julkisia toimia, joiden tuottama likviditeetin runsaus ei kuitenkaan ole johtanut rahoituksen kysynnän kasvuun reaalitaloudessa;

3. panee merkille, että ennen kriisiä Euroopasta ei puuttunut rajatylittäviä pääomanliikkeitä, mutta ne muodostuivat pääosin pankkien välisestä lainanannosta ja usein voimakkaasti velkaantuneiden sijoittajien hallussa olevasta velasta, mikä johti vain riskinsiirtoon sisämarkkinoiden sisällä;

4. panee merkille, että EU:n pankkisektorin vakauttamisesta on tullut ensisijainen tavoite pitkän aikavälin sijoitusten ja reaalitalouden rahoittamisen sijaan;

5. huomauttaa, että vakuutusalalla makaa hyödyntämättömänä suuret määrät pääomaa, jota olisi käytettävä tehokkaammin parantamalla sääntelykehystä siten, että tiettyjen vakuutusalan tekemien investointien pääomavaatimuksia tarkastellaan uudelleen;

6. katsoo, että huolimatta hyvin suunniteltujen EU:n pääomamarkkinoiden tarjoamista mahdollisuuksista on tunnustettava, että vastassa on valtavia esteitä muilla aloilla, kuten verotuksessa, ja etenkin käytäntöjä, jotka suosivat velanottoa pääomarahoituksen kustannuksella, maksukyvyttömyyttä ja kirjanpitosäännöksiä; uskoo, että näillä alueilla EU:n tason yhdenmukaistaminen ei automaattisesti tuottaisi lisähyötyjä eikä tässä yhteydessä ole tarvetta kansainvälisten tilinpäätösstandardien laajentamiseen Euroopassa;

7. korostaa, että rahoitusmarkkinoiden yhdentyminen on taantunut kriisin puhjettua, kun pankit ja sijoittajat ovat vetäytyneet takaisin kotimarkkinoilleen;

8. painottaa, että kysyntään ja tarjontaan voidaan kannustaa lujittamalla luottamusta reaalitalouteen ja että tämä edellyttää jäsenvaltioiden ja unionin tasolla selkeää sitoumusta edistää suopeaa investointiympäristöä ja sijoittajien oikeusvarmuutta, asettaa pitkän aikavälin tavoitteita vakauttavan, kilpailukykyisen ja kasvuystävällisen lainsäädäntökehyksen luomiseksi sekä kannustaa ja monipuolistaa investointeja infrastruktuuriin, jotta yritykset voivat tehdä pitkän aikavälin suunnitelmia;

9. tiedostaa, että unionin tulevaisuus on kytköksissä sen kykyyn innovoida; katsoo, että älykkään, kestävän ja osallistavan kasvun luomisessa ovat innovaatiomyönteisen sääntelykehyksen lisäksi avainasemassa yritysten mahdollisuudet saada helposti tarkoituksenmukaista ja monipuolista rahoitusta;

10. huomauttaa, että unionin yritysten rahoitusolojen kohentaminen rakentuu talous- ja rahoitusjärjestelmän vakauttamiselle, mikä edellyttää uudistusten toteuttamista kaikissa jäsenvaltioissa;

11. korostaa, että puutteelliset pääomamarkkinat ovat johtaneet riskien väärinhinnoitteluun ja siihen, että tavoiteltu tuotto ei enää korreloidu todellisiin riskeihin, minkä vuoksi markkinat ovat kohdelleet pk-yritysten kaltaisia yhteisöjä epäedullisesti; uskoo, että yhtenä pääomamarkkinaunionin tavoitteena olisi oltava tehostaa markkinoita ja varmistaa oikea, asiaankuuluva ja taloudellisesti järkevä riskin ja tuoton suhde EU:n pääomamarkkinoilla;

Aidosti eurooppalainen lähestymistapa

12. uskoo, että vaikka esimerkiksi Yhdysvallat on toipunut rahoituskriisistä EU:ta nopeammin osaksi monipuolisemman rahoitusjärjestelmänsä ansiosta, EU:n on kehitettävä oma versionsa pääomamarkkinaunionista, jossa voidaan hyödyntää muiden maailman osien kokemuksia niitä kuitenkaan suoraan kopioimatta; painottaa kuitenkin, että on kehitettävä järkevä lähestymistapa unionin ulkopuolisten maiden samojen tai

vastaavien normien tunnustamiseksi, jotta voidaan taata unionin ja kansainvälisten rahoitusmarkkinoiden yhteensopivuus;

13. uskoo, että aidosti eurooppalaisessa lähestymistavassa pääomamarkkinoilla olisi otettava asianmukaisesti huomioon kansainvälinen kehitys, jotta unioni olisi kansainvälisille sijoittajille houkuttava kohde, missä auttaa tarpeettomien erojen ja päällekkäisyyksien välttäminen lainsäädännössä;

14. huomauttaa, että vaikka unionissa säästetään Yhdysvaltoja enemmän suhteessa bruttokansantuotteeseen (EU:ssa 20 prosenttia ja Yhdysvalloissa 17 prosenttia), säästöistä on EU:n keskinäisissä rahastoissa vain 50 prosenttia siitä, mitä Yhdysvalloissa, ja eläkerahastoissa vain 35 prosenttia; toteaa lisäksi, että EU:n osakemarkkinat jäävät 60 prosenttiin, yritysten joukkolainamarkkinat 35 prosenttiin ja arvopaperistaminen 20 prosenttiin Yhdysvaltojen vastaavista;

15. korostaa, että komission on otettava huomioon eri jäsenvaltioiden pk-yrityssektorin erilainen taloudellinen ja kulttuurinen kokoonpano, jotta pääomamarkkinaunionin täytäntöönpanossa vältytään tahattomilta seurauksilta, jotka voivat kärjistää nykyistä rahoituksen saannin epätasapainoa jäsenvaltioiden kesken;

16. kehottaa komissiota laatimaan eurooppalaisen lähestymistavan, jonka tarkoituksena on monipuolistaa rahoituslähteitä ja lisätä investointeja eurooppalaisiin yrityksiin, ja muodostamaan pääomamarkkinaunionin, joka pohjaa unionin pankkien ja pääomamarkkinoiden toimintaympäristön ominaispiirteisiin ja keskinäisriippuvuuteen; pitää tarpeellisena ottaa huomion yritysrahoituksen eurooppalaisen mallin erityispiirteet ja kehittää luotettavia, pankkisektorin ulkopuolisia rahoituslähteitä kasvun rahoittamiseksi sekä täydentää näitä markkinatoimijoiden käytettävissä olevilla keinoilla hankkia velkarahoitusta, pääomasijoituksia ja riskipääomaa suoraan markkinoilta; huomauttaa, että komission ei välttämättä kannata luottaa pelkästään muilla lainkäyttöalueilla tehtyihin vertaisarviointeihin; kiinnittää komission huomiota tarpeeseen ottaa kulttuurierot huomioon ja esittää sopivia ratkaisuja niiden voittamiseksi; uskoo myös, että pääomamarkkinoita uudistaessaan komission olisi otettava huomioon tekniikan viimeisin kehitys;

17. kehottaa komissiota tunnustamaan, että jäsenvaltioiden liiketoimintamallien ja rahoitusmarkkinoiden moninaisuus voi olla vahvuus, jota kannattaa suojella kautta Euroopan;

18. korostaa, että pääomamarkkinaunionin muodostamisessa ja sen perustana olevassa lainsäädännössä olisi keskityttävä pääomamarkkinoiden toimintaan koko EU:ssa, sisämarkkinoiden täydentämiseen ja kestävän kasvun edistämiseen; korostaa, että kriisin jälkeen on toteutettu pankkisektorin valvontaa tehostavia toimia, joita ei vielä ole ulotettu pääomamarkkinoihin; painottaa, että rahoitusalojen välillä on eroja, minkä vuoksi on kehitettävä erilaisia ratkaisuja; painottaa kuitenkin, että toimijoille on varmistettava yhtäläiset toimintaedellytykset, kun harjoitetaan samanlaista rahoitustoimintaa, ja että kaikkien sektoreiden päätavoitteena on oltava pääoman kohdentaminen paremmin kautta EU:n talouden sekä nykyisellään hyödyntämättömän pääoman käytön tehostaminen;

19. korostaa tämän edellyttävän tilanteen luotettavaa ja kattavaa arviointia, jossa otetaan huomioon viime vuosina hyväksytyn lainsäädännön yhteisvaikutus unionin pääomamarkkinoihin; huomauttaa tämän merkitsevän myös, että on tarkkaan

pohdittava, olisiko pankki- ja vakuutusalalla sovellettavia tiukkoja pääomavaatimuksia tarkasteltava uudelleen;

20. korostaa, että pääomamarkkinaunionia koskevissa aloitteissa ei pidä keksiä pyörää uudelleen vaan niissä on tunnustettava EU:n yritysrahoituksen perustuvan kehittyneisiin ja vakiintuneisiin rakenteisiin, jotka ovat rajoituksistaan huolimatta osoittautuneet onnistuneiksi ja kriisejä kestäviksi, ja että nykyisten rahoituskanavien monipuolistaminen ja uusien kehittäminen olisi hyödyllinen keino lisätä erityyppisten yritysten mahdollisuuksia rahoituksen saantiin;

21. panee merkille, että perinteistä, pankkivälitteistä rahoitusta ei usein heru innovoiviin hankkeisiin eikä pk-yrityksille; painottaa, että pk-yritysten vaikeudet saada rahoitusta on suurimpia esteitä kasvulle EU:ssa; painottaa, että koska pk-yritysten on jatkuvasti vaikea saada luottoa pankeilta, pankkirahoitukselle on kehitettävä vaihtoehtoja, etenkin parantamalla riskipääoman, vertaisrahastojen, suunnattujen osakeantien ja pk-yritysten lainojen arvopaperistamisen liiketoimintaympäristöä ja edistämällä luotto-osuuskuntia, mutta myös yhtenäistämällä julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksia koskevia sääntöjä kautta unionin;

22. painottaa, että pääoman tehokkaampi kohdentaminen EU:ssa ei välttämättä merkitse rajatylittävien pääomanliikkeiden lisääntymistä; palauttaa mieliin, että kriisin edellä kiinteistökuplan syntymistä eräissä jäsenvaltioissa kiihdytti jossain määrin se, että maahan virtasi liikaa pääomaa;

23. korostaa tarvetta määrittää tehokkaiksi osoittautuneet nykyiset rahoitusrakenteet, jotka olisi siksi säilytettävä, sekä rakenteet, joita on parannettava huomattavasti; katsoo, että tehokkaiden rakenteiden käyttöä olisi edistettävä myös paikallisissa ja hajautetuissa rahoituslaitoksissa;

24. muistuttaa onnistuneista EU:n laajuisista aloitteista, kuten siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavista yrityksistä (yhteissijoitusyrityksistä), joiden ansiosta EU:n investointirahastot ovat voineet toimia eri jäsenvaltioissa voimassa olevalla toimiluvalla ja kasvattaa arvoaan lähes 8 biljoonaan euroon; pitää vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajia koskevaa direktiiviä myös hyvänä esimerkkinä;

25. pitää myönteisenä eurooppalaisia pitkäaikaissijoitusrahastoja (ELTIF) koskevan asetuksen hyväksymistä; katsoo, että pitkäaikaissijoitusrahastot voisivat uusia UCITS-rahastojen avulla saavutetun edistyksen kannustamalla lisäämään pääoman kohdentamista rahoituksen tarpeessa oleviin pitkän aikavälin hankkeisiin esimerkiksi infrastruktuuri- ja energia-aloilla ja erityisesti yli rajojen; kehottaa komissiota tutkimaan, miten poikkeukselliset investointiohjelmat, kuten Euroopan strategisten investointien rahasto (ESIR), voitaisiin pitkällä aikavälillä tehokkaasti yhdistää tavanomaisiin EU:n rahastoihin; katsoo, että yhteisösijoittajia olisi kehotettava suuntaamaan hallinnoimiaan varoja unionin pääomamarkkinoille; katsoo, että yhteisösijoittajien ja näiden markkinoillepääsyn edellytysten on oltava merkittävässä asemassa pääomamarkkinaunionin kehittämisessä;

26. palauttaa mieliin aiemmat pyrkimykset yhdentää rahoitusmarkkinoita, kuten rahoituspalveluiden toimintasuunnitelma (1999), Giovanninin mietintö ja de Larosièren mietintö, ja kehottaa komissiota rakentamaan pääomamarkkinaunionia koskevan toimintasuunnitelmansa näiden mietintöjen varaan;

27. kehottaa komissiota analysoimaan syvällisesti ja maittain pääomamarkkinoiden nykytilannetta, laatimaan kattavan taloudellisen analyysin arvioidakseen, missä on EU:n laajuisia esteitä pääomamarkkinasijoituksille ja kuinka suuria ne ovat, sekä ilmoittamaan, millä tavoin ne voidaan poistaa tai minimoida, markkinalähtöiset ja muut kuin lainsäädännölliset lähestymistavat mukaan lukien; pitää tätä analyysia pääomamarkkinaunionin onnistuneen toteutuksen edellytyksenä; kehottaa komissiota nopeuttamaan tätä prosessia;

28. kehottaa komissiota määrittämään EU:n rahoitus- ja pääomamarkkinoiden rajatylittävät riskit, jotka johtuvat jäsenvaltioiden rakenteiden, lainsäädännön ja sääntelyn eroista, ja poistamaan ne tehokkain toimenpitein, joilla yksinkertaistetaan rajatylittäviä pääomanliikkeitä ja vähennetään sijoittajien nykyistä mieltymystä oman maansa sijoituskohteisiin;

29. kehottaa komissiota tarkastelemaan myös tarjontapuolta ja erityisesti analysoimaan ja poistamaan perimmäisiä syitä, joiden vuoksi yksityis- ja yhteisösijoittajat eivät pysty mobilisoimaan ja muuntamaan riittävästi pääomaa, jotta voitaisiin lujittaa yksittäisiä rahoituspalveluja ja pitkän aikavälin investointeja reaalitalouteen;

30. ehdottaa, että komissio edistäisi sekä sijoittajille että yrityksille pääomamarkkinoiden käyttäjinä suunnattua rahoituskoulutusta ja parantaisi EU:n tietojen ja tutkimusten saatavuutta yhdenmukaistamalla ja parantamalla tietojen keräämistä, jotta sekä yritykset että sijoittajat ymmärtäisivät pääomamarkkinoiden toimijoiden tarjoamien erilaisten palvelujen kustannukset ja hyödyt ja osaisivat vertailla niitä;

31. kehottaa komissiota pohtimaan keinoja vähentää pk-yritysten saatavilla olevan tiedon epäsymmetriaa pääomamarkkinoilla sekä tarkastelemaan markkinoilla toimivia luottoluokituslaitoksia ja seikkoja, jotka estävät uusien tulokkaiden pääsyn markkinoille; pitää hyvänä ajatusta riippumattomista eurooppalaisista luottoluokituslaitoksista, joiden antamat luottoluokitukset ovat kustannustehokkaita myös pienten sijoitusten tapauksessa;

32. panee tyytyväisenä merkille komission ilmoituksen aikeistaan tarkistaa esitedirektiiviä esitteiden nykyisen sääntelykehyksen puutteiden korjaamiseksi; pitää tärkeänä yksinkertaistaa menettelyjä vähentämällä suhteellisesti liikkeeseenlaskijoille ja yritysten listautumisesta aiheutuvaa hallinnollista taakkaa, etenkin pk-yritysten ja markkina-arvoltaan keskisuurten yritysten osalta; arvelee, että voisi kannattaa selvittää tapoja mukauttaa vaatimukset paremmin omaisuuserän ja/tai sijoittajien ja/tai liikkeeseenlaskijoiden tyypin mukaan; huomauttaa, että avoimuus lisääntyisi ja kaupankäyntikulut alentuisivat, jos annettavat tiedot yhdenmukaistettaisiin ja asetettaisiin saataville sähköisesti;

33. kehottaa komissiota selkeyttämään sitä, miten pääomamarkkinaunioni vaikuttaisi Euroopan investointiohjelman kahteen muuhun pilariin, Euroopan strategisten investointien rahastoon ja Euroopan investointineuvontakeskukseen, ja päinvastoin;

34. painottaa, että pääomamarkkinoita koskevat aloitteet on tärkeää integroida muihin toimintapoliittisiin ohjelmiin, kuten digitaalisten sisämarkkinoiden kehittämiseen ja yhtiöoikeuden ja yritysten hyvän hallintotavan meneillään oleviin uudistuksiin, jotta erilaiset sääntelyyn ja muuhun kuin sääntelyyn liittyvät aloitteet olisivat johdonmukaisia ja yhtenäisiä ja eri politiikkojen myönteiset oheisvaikutukset talouskasvuun ja työpaikkojen luomiseen saataisiin maksimoitua;

Pääomamarkkinaunionin osatekijät

35. katsoo, että pääomamarkkinaunioni olisi toteutettava vaiheittain ja sillä olisi oltava kolme prioriteettia: ensiksi sen olisi kannustettava säästöjen mahdollisimman tehokkaaseen kohdentamiseen syventämällä ja monipuolistamalla yritysten saatavilla olevia rahoituslähteitä sekä tarjottava enemmän sijoitusvaihtoehtoja, avoimuutta ja sijoitusten hajauttamista säästäjille ja sijoittajille; toiseksi sen olisi mahdollistettava riskien tehokkaampi vähentäminen luomalla syvemmät rajatylittävät markkinat, parantamalla rahoitusjärjestelmän kykyä sietää vakavien rahoituskriisien haitallisia vaikutuksia sekä lieventämällä idiosynkraattisten häiriöiden vaikutuksia; kolmanneksi sen olisi turvattava todellinen täydentävä reaalitalouden rahoituskanava;

36. kehottaa komissiota antamaan aina tarvittaessa ehdotuksia nykylainsäädännön ja etenkin luottoluokituslaitoksia ja tilintarkastusyhteisöjä koskevan sääntelyn tarkistamiseksi, jotta voidaan parantaa ja täydentää sijoittajansuojaa;

37. painottaa tarvetta poistaa rajatylittävän rahoituksen nykyiset esteet, etenkin pk-yritysten kohdalla, jotta pääomamarkkinaunionista olisi enemmän hyötyä kaikenkokoisille yrityksille kaikilla maantieteellisillä alueilla;

38. painottaa, että pääomamarkkinaunionin muodostamisessa on oltava perusperiaatteena, että kiinnitetään enemmän huomiota pääomamarkkinoiden loppukäyttäjiin eli yrityksiin ja sijoittajiin ja tiedostetaan markkinoiden olevan olemassa yrityksiä ja sijoittajia varten; katsoo siksi, että EU:n politiikassa on keskityttävä varmistamaan, että pääomamarkkinat helpottavat yritysten rahoituksen saantia ja tarjoavat sijoittajille monipuolisia, avoimia ja edullisia säästämistapoja;

39. kehottaa komissiota antamaan johdonmukaisia ehdotuksia, joilla varmistetaan, että pääomamarkkinaunionin ohella laaditaan selkeä toimintasuunnitelma, jolla voidaan torjua varjopankkijärjestelmän haitallisia vaikutuksia;

40. painottaa, että edellä mainittujen prioriteettien edistämiseksi pääomamarkkinaunionia koskevissa aloitteissa olisi pyrittävä rajoittamaan säästäjien ja sijoitusten välisen välitysketjun monimutkaisuutta lisäten samalla sen tehokkuutta ja alentaen kustannuksia, edistämään loppukäyttäjien tietoisuutta välitysketjusta ja sen kustannusrakenteesta, parantamaan sijoittajansuojaa, varmistamaan välitysketjun vakaus asianmukaisilla toiminnan vakautta koskevilla säännöillä ja varmistamaan, että välittäjät voivat mennä konkurssiin ja ne voidaan korvata toisilla niin, että siitä aiheutuu mahdollisimman vähän häiriöitä rahoitusjärjestelmälle ja reaalitaloudelle;

41. pitää hyvänä komission suunnitelmaa arvioida rahoitusalan sääntelyn ja etenkin viimeisen viiden vuoden aikana annetun lainsäädännön kokonaisvaikutuksia; painottaa tarvetta ottaa edellä mainitut prioriteetit huomioon, kun voimassa olevia rahoitusalan säädöksiä arvioidaan;

42. painottaa, että pankkien luotonanto ja pankkien välitystehtävä pääomamarkkinoilla ovat yritysrahoituksen merkittäviä tukipilareita; korostaa, että pääomamarkkinaunionin perusajatuksena olisi oltava pankkien keskeisen tehtävän täydentäminen eikä pankkien syrjäyttäminen, sillä pankkirahoituksen olisi jatkossakin oltava avainasemassa unionin talouden rahoituksessa; korostaa suhdepankkitoiminnan merkittävää roolia mikroyritysten ja pk-yritysten rahoituksessa ja mahdollisuuksia hyödyntää sitä myös vaihtoehtoisten rahoitusmenetelmien tarjoamiseen; muistuttaa vankan ja monipuolisen

eurooppalaisen pankkisektorin strategisesta merkityksestä; kehottaa komissiota tutkimaan pk-yritysten mahdollisuuksia saada luottoa pankeilta eri puolilla unionia ja poistamaan asiaankuulumattomia esteitä;

43. korostaa, että pk-yrityksillä olisi oltava käytössään mahdollisimman suuri valikoima rahoitusrakenteita, jotta ne voivat itse valita kustannuksiltaan ja rakenteensa monimutkaisuudelta erilaisia rahoitusvaihtoehtoja, mukaan lukien kiinnitysluotot ja arvopaperistamiseen perustuva rahoitus;

44. korostaa tarvetta edistää toimintaympäristöä, jossa pääomamarkkinoihin sijoittavat rahoitusyhtiöt saavat käyttöönsä entistä enemmän kotitalouksien ja yritysten säästöjä ja sijoittajia kannustetaan kohdentamaan pääomaa yli jäsenvaltioiden rajojen; korostaa, että tarvitaan asianmukaisia suojatoimia etenkin kotitalouksien suojaamiseksi, jotta pääomamarkkinoille tehtävien sijoitusten edut ja haitat olisivat täysin tiedossa; korostaa, että rahoituskoulutuksen saatavuutta on tärkeä lisätä, jotta sijoittajien ja etenkin piensijoittajien luottamus pääomamarkkinoihin lisääntyisi; korostaa myös, että rahoituskoulutusta olisi suunnattava pk-yrityksille, jotta ne oppisivat käyttämään pääomamarkkinoita;

45. korostaa, että pääomamarkkinaunionia koskevien aloitteiden olisi tuotava markkinaehtoisten rahoituslähteiden varat lainanottajien saataville ja tuettava lainanoton muotojen monipuolistamista esimerkiksi pääomarahoituksella ja yritysten joukkolainoilla sekä epäsuorilla rahoitusmuodoilla, joissa pankit ja markkinat toimivat yhteistyössä;

46. pitää tärkeänä helpottaa rahoitusalan toimijoiden saatavilla olevien sijoitusvaihtoehtojen ymmärrettävää vertailua tehokkaan pääomamarkkinaunionin muodostamiseksi; kehottaa lujittamaan yhteisiä puitteita, joilla varmistetaan erilaisten rahoitusvälineiden vertailukelpoisuus ja avoimuus, ja etenkin panemaan asianmukaisesti täytäntöön rahoitusmarkkinadirektiivissä, vakuutusedustusdirektiivissä ja PRIIP-tuotteita koskevassa asetuksessa tätä varten annetut toimenpiteet; painottaa yhdenmukaisuuden tärkeyttä lainsäädännössä yleensä ja erityisesti edellä mainittujen säädösten välillä, jotta vältytään sääntelyn katvealueiden hyväksikäytöltä ja voidaan varmistaa mahdollisimman korkeatasoiset sijoittajansuojasäännöt kaikilla markkinoilla;

47. katsoo, että pääomamarkkinaunionin olisi luotava tarkoituksenmukainen sääntely-ympäristö, joka edistää sellaisia yrityksiä koskevien tietojen saatavuutta yli rajojen, jotka etsivät luottoa taikka oman pääoman luonteisia tai ehtoisia järjestelyjä, jotta pankkialan ulkopuoliset rahoitusmallit, kuten joukkorahoitus ja vertaislainat, voisivat yleistyä; katsoo, että tällaisten tietojen luovuttamisen pitäisi olla pk-yrityksille vapaaehtoista; painottaa, että sijoittajansuojasääntöjä olisi sovellettava yhtäläisesti kaikkiin rahoitusmalleihin riippumatta siitä, ovatko ne osa pankkialan tai sen ulkopuolisia rahoitusmalleja; katsoo, että tällainen sääntely-ympäristö edellyttäisi myös järjestelmältä parempaa häiriönsietokykyä ja pankkialan ulkopuolisten systeemisten rahoituksen välittäjien valvontaa;

48. uskoo, että tiettyjen rahoitusvälineiden standardointi ja niiden saatavuus kaikkialla sisämarkkinoilla voisi olla sopiva keino lisätä likviditeettiä, tehostaa sisämarkkinoiden toimintaa ja mahdollistaa EU:n pääomamarkkinoiden kokonaisvaltaisempi sisäinen ja ulkoinen valvonta ottaen asianmukaisesti huomioon jäsenvaltioissa sovellettavien sääntöjen muodostamat parhaat käytännöt; pitää tarpeellisena säilyttää mahdollisuus

laskea liikkeeseen räätälöityjä rahoitusvälineitä, jotka vastaavat yksittäisten liikkeeseenlaskijoiden ja sijoittajien tarpeita;

49. muistuttaa, että tarkasteltaessa rahoituspalveluiden toimintasuunnitelman aiempia vaiheita on puututtava kahteen porsaanreikään, jotka paljastuivat suunnitelmaa täytäntöön pantaessa: tarve arvioida huolellisesti sisämarkkinoille suunniteltujen toimenpiteiden erityisiä vaikutuksia euroalueen toimintaan sekä tarve parantaa samalla markkinoiden yhdentymistä ja valvontaa; kehottaa komissiota ottamaan oppia tästä ennakkotapauksesta toimintasuunnitelmaa laatiessaan;

50. korostaa, että lainsäädäntö- ja valvontakehyksen olisi oltava ratkaisevassa asemassa pyrittäessä välttämään liiallista riskinottoa ja epävakautta rahoitusmarkkinoilla; painottaa, että ollakseen varteenotettava pääomamarkkinaunionihanke tarvitsee tuekseen vankan EU:n laajuisen ja kansallisen valvontajärjestelmän, joka käsittää asiaankuuluvat makrovakausvalvonnan välineet; uskoo, että yksi vaihtoehdoista on antaa Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaiselle (ESMA) merkittävämpi tehtävä valvonnan lähentämisen lujittamisessa;

51. kehottaa komissiota arvioimaan huolellisesti pääomamarkkinapohjaisen luototuksen riskejä ja asiasta vuoden 2007–2008 talouskriisin alussa saatuja kokemuksia sekä etsimään ratkaisuja mahdollisiin ongelmiin;

Pääomamarkkinoiden tuominen lähemmäs pk-yrityksiä

52. huomauttaa, että rahoituksen välittäjiä koskevaan sääntelykehykseen mahdollisesti tehtävillä muutoksilla tai lisäyksillä olisi pyrittävä poistamaan pienten ja keskisuurten välittäjien markkinoillepääsyn esteet, parantamaan etenkin innovatiivisten uusyritysten ja pk-yritysten mahdollisuuksia saada rahoitusta ja varmistamaan vakavaraisuusnormien suhteuttaminen riskiin;

53. pitää myönteisenä komission ehdotusta direktiiviksi direktiivin 2007/36/EY muuttamisesta osakkeenomistajien pitkäaikaiseen vaikuttamiseen kannustamisen osalta sekä direktiivin 2013/34/EU muuttamisesta hallinnointi- ja ohjausjärjestelmää koskevan selvityksen tiettyjen osien osalta (COM(2014)0213); uskoo ennen kaikkea, että tämä ehdotus voi olla keino luoda suotuisa ympäristö osakkeenomistajille tehostamalla pääomasijoitusketjua; painottaa, että hallinnointi- ja ohjausjärjestelmän vankka ja toteutuskelpoinen kehys lujittaisi pääomamarkkinaunionia;

54. korostaa, että pääomamarkkinoiden kehittyneisyys ei saisi johtaa siihen, että pk-yritykset jäävät niiden ulkopuolelle, koska yrityksistä juuri ne tarvitsevat kipeimmin täydentävää rahoitusta, etenkin taloudellisissa vaikeuksissa olevissa tai olleissa jäsenvaltioissa; korostaa, että onnistuneen pk-yritysten rahoituksen mahdollistava myönteinen ympäristö käsittää myös pk-yrityksille soveltuvat taloudelliset ja sääntelyvaatimukset sekä EU:n että jäsenvaltioiden tasolla; kehottaa erityisesti kiinnittämään huomiota mahdollisuuteen yksinkertaistaa menettelyjä, jotta pk-yritykset ja markkina-arvoltaan keskisuuret yritykset voisivat käyttää listautumisanteja, mutta varmistamaan samalla, että yritysten kestokykyä ja kelpoisuutta listautumisantiin arvioidaan jatkossakin tiukoin perustein; kehottaa komissiota tutkimaan, miten muuten voidaan auttaa pk-yrityksiä houkuttelemaan sijoituksia;

55. muistuttaa, että tietojen puute pk-yritysten rahoitustilanteesta on yksi merkittävimpiä esteitä investoinneille tämän tyyppisiin yrityksiin; kehottaa pohtimaan perinpohjaisesti

tapoja ja keinoja parantaa sijoittajien mahdollisuuksia saada avoimia ja vertailukelpoisia tietoja pk-yrityksistä samalla, kun vältetään mahdollisimman suuressa määrin lisäämästä näiden yritysten taakkaa;

56. kannustaa luomaan unionin julkisille markkinoille monipuolisen ja houkuttavan rahoituspohjan kaikenkokoisille yrityksille, edistämään pienet ensin -periaatetta EU:n rahoitusalan sääntelyssä, joka vaikuttaa uusiin kasvuyrityksiin, sekä tarkistamaan tätä sääntelyä yritysten pörssiin listautumisesta aiheutuvien hallinnollisten kustannusten alentamiseksi 30–50 prosentilla;

57. toteaa, että koska pk-yritykset ja markkina-arvoltaan keskisuuret yritykset ovat merkittäviä uusien työpaikkojen luojia, olisi hyödynnettävä paremmin olemassa olevia pankkialan ulkopuolisia rahoitusmahdollisuuksia, kuten erikoistuneiden jälkimarkkinoiden (esimerkiksi pk-yritysten kasvumarkkinat) kehittämistä ja yksinkertaista, avointa ja standardoitua arvopaperistamista; panee tyytyväisenä merkille aloitteen perustaa kestävät ja avoimet arvopaperistamismarkkinat kehittämällä erityinen sääntelykehys, jossa sovelletaan yhtenäistä korkeatasoisen arvopaperistamisen määritelmää, ja yhdistämällä siihen tehokkaat valvonta-, tulosmittaus- ja riskinhallintamenetelmät; painottaa kuitenkin, että pk-yritykset ovat erittäin moninainen ryhmä eikä arvopaperistaminen ole ainoa käytettävissä oleva väline; kehottaa sen tähden komissiota soveltamaan monia erilaisia lähestymistapoja ja tarkastelemaan monenlaisia kauppapaikkoja pk-yritysten rahoituksen parantamiseksi;

58. kannattaa ehdotuksia lisätä unionin yritysten ja eritoten pk-yritysten mahdollisuuksia saada tietoja; kiinnittää samalla huomiota siihen, että markkinatietojen kustannukset ovat pieniä verrattuna yhteenlaskettuihin kaupankäyntikuluihin;

59. kehottaa painokkaasti komissiota lisäämään valmiuksia valvoa muiden finanssilaitosten kuin pankkien säännellyn pankkisektorin ulkopuolella harjoittaman luotonannon tyyppejä, määrää ja suuntauksia sekä toteuttamaan asianmukaisia toimenpiteitä varmistaakseen, että niihin sovelletaan ”samat riskit, samat säännöt” -periaatetta;

60. huomauttaa, että yksityinen oman pääoman ehtoinen rahoitus ja riskipääoma tarjoavat kiinnostavia rahoitusvaihtoehtoja etenkin uusyrityksille; kehottaa komissiota kehittämään lisävälineitä pohjaten eurooppalaisista riskipääomarahastoista ja eurooppalaisista yhteiskunnalliseen yrittäjyyteen erikoistuneista rahastoista saatuihin kokemuksiin, jotta voidaan korjata EU:n riskipääomamarkkinoiden suurimmat vajavuudet, kuten sijoittajien saatavilla olevan tiedon puute; uskoo, että erityinen tietokanta, johon kerättäisiin vapaaehtoisuuden pohjalta tietoja pk-yrityksistä ja uusyrityksistä, voisi olla hyödyllinen väline, jolla antaa tietoa sijoittajille ja siten mahdollisesti laajentaa markkinatoimijoiden joukkoa sekä lujittaa riskipääomamarkkinoita jäsenvaltioissa;

61. panee tyytyväisenä merkille tuenilmaisut osakeantimarkkinoiden kehittämiselle yhtenäistämällä asiakirjoja ja määritelmiä mutta pitää tarpeellisena varmistaa, että potentiaaliset sijoittajat ovat riittävän hyvin perillä tämän kaltaisten sijoitusten riskeistä ja hyödyistä;

62. kehottaa komissiota varmistamaan, että pääomamarkkinaunionin osana mahdollisesti kehitettävät uudet rahasto-osuusrahastoja koskevat ehdotukset eivät luo porsaanreikiä järjestelmäriskien yleiseen arviointiin ja hallintaan;

63. painottaa, että pääomamarkkinaunionia muodostettaessa on syytä lisätä ja parantaa EU:n toiminnan koordinointia kansainvälisellä tasolla, erityisesti G20-maiden ryhmässä, kansainvälisessä arvopaperimarkkinavalvojien yhteisössä (IOSCO), kansainvälisessä tilinpäätösstandardilautakunnassa (IASB) ja Baselin komiteassa;

Pääomamarkkinoiden yhtenäinen sääntely-ympäristö EU:ssa

64. korostaa jälleen oman pääoman ehtoisen rahoituksen merkitystä, sillä se voi auttaa vähentämään riskejä ja alentamaan liiallista velkaantumista rahoitusjärjestelmässä; pyytää siksi komissiota ja jäsenvaltioita arvioimaan ja tarkistamaan liian raskasta sääntelyä, joka koskee yksityisyritysten oman pääoman ehtoista rahoitusta; pitää tärkeänä tehdä loppu velkarahoituksen suosimisesta verotuksessa;

65. on tietoinen siitä, että maksukyvyttömyyssääntöjen epäyhtenäisyys mutkistaa rajatylittävien omaisuuserien muodostamista ja siten arvopaperistamisprosessia; panee merkille komission ehdotuksen pyrkiä löytämään rajatylittävään maksukyvyttömyyteen riittävä ratkaisu, joka mahdollistaa hyvin toimivan pääomamarkkinaunionin muodostamisen; kehottaa perustamaan elvytys- ja kriisinratkaisukehyksen muita rahoituslaitoksia kuin pankkeja ja etenkin keskusvastapuolia varten;

66. palauttaa mieliin maksujärjestelmien ja arvopapereiden selvityksen merkityksen arvopaperistamismarkkinoille ja kehottaa luomaan tähän tarkoitukseen eurooppalaisen markkinainfrastruktuurin sekä valvomaan kriittistä markkinainfrastruktuuria koordinoidusti ja yhdenmukaisemmin harkiten erityisesti mahdollisuutta perustaa arvopaperistamisten tietovarasto, johon kirjattaisiin kunkin arvopaperistamisen osapuolet, jossa seurattaisiin vastuiden yhteismäärää ja markkinatoimijoiden välisiä siirtoja sekä politiikka-aloitteiden tehokkuutta ja vaikuttavuutta ja joka auttaisi havaitsemaan mahdolliset uudet kuplat ja vähentämään tiedon epäsymmetriaa;

67. korostaa, että tieto- ja viestintätekniikan roolin vuoksi on puututtava verkkohyökkäysten uhkaan ja tehtävä koko rahoitusjärjestelmästä hyökkäyksenkestävä;

68. kannustaa komissiota parantamaan rahoitustietojen vertailtavuutta ja laatua ja tarkastelemaan kirjanpitosääntöjen nykykehystä myös globaalista näkökulmasta sekä ottaen huomioon tavanomaiset arvostusmallit ja vaatimusten oikeasuhteisuuden; ymmärtää, että vasta tarkistettua unionin kirjanpitolainsäädäntöä on ensin arvioitava käytännössä;

69. painottaa tarvetta suorittaa vaikutustenarviointi ja kustannus-hyötyanalyysi kaikesta uudesta lainsäädännöstä, myös delegoiduista säädöksistä ja täytäntöönpanosäädöksistä; huomauttaa, että uusi lainsäädäntö ei kenties aina ole poliittisesti tarkoituksenmukaisin vastaus näihin haasteisiin ja että markkinalähtöiset, muut kuin lainsäädännölliset toimintamallit ja joissain tapauksissa jo sovellettavat kansalliset ratkaisut ovat tarkastelun arvoisia; kehottaa komissiota soveltamaan asiaankuuluvassa lainsäädännössä suhteellisuutta, jotta voidaan tehostaa myönteisiä vaikutuksia pk-yrityksiin ja markkina-arvoltaan keskisuuriin yrityksiin;

70. katsoo, että täysin toimivan pääomamarkkinaunionin osatekijöiden olisi oltava valmiina viimeistään vuonna 2018; vaatii jälleen analysoimaan kattavasti EU:n pääomamarkkinoiden nykytilanteen ja unionin laajuiset esteet; kehottaa komissiota vauhdittamaan toimintasuunnitelman laatimista sekä antamaan lainsäädäntöehdotuksia

ja muita ehdotuksia mahdollisimman pian, jotta täysin yhdentyneet ja yhtenäiset EU:n pääomamarkkinat saadaan luotua vuoden 2018 loppuun mennessä;

71. huomauttaa, että kehittyvä digitaalinen ympäristö olisi nähtävä tilaisuutena lisätä suorituskykyä ja arvoa, jota pääomamarkkinat tuottavat toimialana yrityksille, sijoittajille ja yleensä yhteiskunnalle;

o

o o

72. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman komissiolle ja neuvostolle.